

DSK.5111.50.2021.JO

STANOWISKO

Dotyczy: przedstawionych opinii w sprawie wpisania do rejestru zabytków otoczenia kościoła pw. św. Apostołów Piotra i Pawła przy ul. Nowogrodzkiej 51 w Warszawie.

Podstawa wykonania: wystąpienie Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, znak: WRD.5130.1.49.2019 z dn. 3.03.2021 r.

Przedmiot i cel: przedstawienie stanowiska NID w związku z opinią własną z dnia 12. listopada 2020 r. i przedstawioną opinią prywatną prof. dr hab. Jacka Gyurkovicha, dotyczącymi zasadności wpisania do rejestru zabytków otoczenia kościoła pw. św. Apostołów Piotra i Pawła przy ul. Nowogrodzkiej 51 w Warszawie (obejmującego działki nr. ewid. 58, 59, 60 i 61/1 (obecnie 157) w obrębie 5-05-01, w kontekście wpływu inwestycji planowanych na ww. obszarze na wartości widokowe i stan zachowania przedmiotowego zabytku.

Materiały, na których oparto niniejsze stanowisko:

- opinia prof. Jacka Gyurkovicha z dnia 2. lutego 2021 r. dotycząca zasadności wpisania do rejestru zabytków otoczenia kościoła pw. św. św. Piotra i Pawła obejmującego teren działek ewidencyjnych o numerach 58, 59, 60 i byłej 61/1, aktualnie wchodzącej w skład działki 157, obręb 5-05-01 w Warszawie w kontekście ewentualnego wpływu inwestycji na ich terenie na stan zachowania i wartości widokowe kościoła pw. św. św. Piotra i Pawła przy ul. Nowogrodzkiej 51, przygotowana na zlecenie EZ Inwestycje Sp. z o. o., działającą w imieniu PW Spółka z o.o. Sp. K.,
- opinia NID z dnia 12. listopada 2020 r., dotycząca zasadności wpisania do rejestru zabytków otoczenia kościoła pw. św. Apostołów Piotra i Pawła przy ul. Nowogrodzkiej 51 w Warszawie (obejmującego działki nr. ewid. 58, 59, 60 i 61/1 w obrębie 5-05-01) w kontekście wpływu inwestycji planowanych na ww. obszarze na wartości widokowe i stan zachowania przedmiotowego zabytku,
- decyzja Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 27.11.2020 r. dotycząca wpisania do rejestru zabytków nieruchomych województwa mazowieckiego budynku Kościoła św. św. Piotra i Pawła położony przy ul. Nowogrodzkiej 51 w Warszawie, ogrodzenia posesji i fragmentu muru z reliktem d. kostnicy i stacjami Drogi Krzyżowej oraz historycznego terenu dawnego Cmentarza Świętokrzyskiego i Parafii św. Barbary w granicach ww. ogrodzenia.

TREŚĆ I KONKLUZJE PRZEDSTAWIONYCH OPINII Z ANALIZĄ PROBLEMOWĄ I WNIOSKAMI

Obie opinie powstały w związku z prowadzonym przez organ ochrony zabytków postępowaniem administracyjnym w sprawie wpisania do rejestru zabytków otoczenia (działki ewidencyjne 58, 59, 60 i była 61/1, aktualnie wchodząca w skład działki 157) wpisanego do rejestru zabytków kościoła pw. św. św. Piotra i Pawła w Warszawie wraz z terenem dawnego cmentarza, ogrodzeniem, stacjami Drogi Krzyżowej oraz relikwiami budynków pocmentarnych i dotyczą zasadności wpisania do rejestru zabytków otoczenia tej świątyni w kontekście wpływu inwestycji planowanych na ww. obszarze na wartości widokowe i stan zachowania przedmiotowego zabytku. W obu opiniach zawarto stan formalno-prawny terenu objętego postępowaniem oraz obszernie przedstawiono historię i przekształcenia sposobu zagospodarowania i użytkowania całej, historycznej parceli parafialnej, przedstawiono wartościowanie poszczególnych jej składników i sformułowano wnioski końcowe w zakresie rozstrzygnięć konserwatorskich i potencjalnego zagospodarowania terenu objętego postępowaniem.

W obszarze analizy historycznej opinie nie są znacząco różnicowane, występują przede wszystkim odmienne interpretacje niektórych faktów (np. lokalizacji cmentarza) mające, z braku zachowanych źródeł, charakter hipotez i domniemań. W opinii NID nacisk położono na przedstawienie ewolucji i przekształceń w ciągu wieków sposobu zagospodarowania i użytkowania całej parceli parafialnej, rozwój urbanistyczny i architektoniczny otoczenia (kwartałów zabudowy w sąsiedztwie) traktując ubocznie, jako kontekst. W opinii prywatnej prof. J. Gyurkovicha w większym stopniu skupiono się na rozwoju tej części miasta (w tym zwłaszcza znaczeniu i ukształtowaniu drogi/ulicy Nowogrodzkiej) oraz zagospodarowaniu (faktycznemu i zamierzonemu) terenów parafialnych w związku z nim.

Odmienne są w obu opiniach interpretacje i oceny analizowanych faktów i zagadnień oraz wnioski końcowe i konkluzje. Wyjaśnienie stanowiska Narodowego Instytutu Dziedzictwa, zawartego w ww. opinii z dnia 12 listopada 2020 r. i niniejszym wystąpieniu, wymaga odniesienia się do tych najistotniejszych kwestii.

W analizie stanu prawnego nieruchomości (otoczenia zabytku objętego postępowaniem MWKZ) prof. J. Gyurkovich wskazał na fakt objęcia tego terenu w obowiązującym mpzp¹ strefą ochrony konserwatorskiej KZ-B, podkreślając zarazem, że: „na analizowanym terenie nie występuje zwarta zabudowa śródmiejska, brak jest również ulic, budynków i obiektów a także zieleni miejskiej, w szczególności szpalerów drzew” a „dopuszczony do realizacji budynek wysokościowy wypełnia przepisy planu poprzez wprowadzenie zwartej zabudowy śródmiejskiej”. Odnosząc się do tych

¹ Miejskowy plan zagospodarowania Śródmieścia Południowego w rejonie ul. Poznańskiej, przyjęty uchwałą Rady m.st. Warszawy nr LVIII/1505/2017 z dnia 30.11.2017.

sformułowań należy wskazać, że wyznaczenie w mpzp strefy KZ-B² dotyczy obszaru z wartościowym zabytkowo układem urbanistycznym i zabudową, a precyzyjne ustalenia dla tej strefy obowiązują na całym jej obszarze. Zobowiązują one do zachowania wartości tego układu i zabudowy jako całości, przeciwdziałając potencjalnym zagrożeniom dla tych wartości poprzez nieodpowiednie działania czy inwestycje na jej elementach składowych. Zgodnie z ustaleniem dla tej strefy (§9, ust.9 ustaleń szczegółowych), dopuszcza się przekształcanie istniejącej i realizację nowej zabudowy dostosowanej do zasad utrzymania i odtworzenia zwartych kwartałów zabudowy o charakterze śródmiejskim zwartych pierzei. Dyspozycja tych ustaleń zgodna jest z formułowanym od wielu lat stanowiskiem organu ochrony zabytków (Stołecznego Konserwatora Zabytków działającego w imieniu Prezydenta m.st. Warszawy), wskazującym na niedopuszczalność na przedmiotowym terenie realizacji inwestycji odbiegających gabarytami od zachowanej w sąsiedztwie zabudowy historycznej. Takie stanowisko formułowane było kilkakrotnie w: zaleceniach konserwatorskich z dnia 02.03.2007 r. i z dnia 28.12.2007 r., oraz odpowiedzi z dnia 7.02.2007 r. na wniosek o wydanie decyzji o warunkach zabudowy i odpowiedzi z dnia 20.04.2010 r. na wniosek o wydanie decyzji o warunkach zabudowy, jak również w decyzji Prezydenta m. st. Warszawy z dnia 2.06.2011 r., m.in. z tego powodu odmawiającej ustalenia warunków szczegółowych zasad zagospodarowania terenu i jego zabudowy dla inwestycji dotyczącej m.in. budowy 140-metrowej wysokości budynku biurowego na analizowanym terenie.

W opinii prywatnej prof. J. Gyurkovich, wskazując na gospodarczy, utylitarny charakter zagospodarowania części terenu parafialnego położonego w narożniku ulic Nowogrodzkiej i E. Plater, przedwojenne i powojenne zamierzenia inwestycyjne oraz jego ukształtowanie i zabudowę (np. ulokowanie 2,5-kondygnacyjnego, skromnego budynku na podwórzu plebanii, wzdłuż ogrodzenia terenu kościoła) a także kompozycję założenia na osi wschód-zachód dowodzi, że „widok na kościół od strony skrzyżowania ulic Nowogrodzkiej i Emilii Plater nigdy nie był uważany za szczególnie istotny, o ile w ogóle był zauważany”. Podnosząc przy tym, że „najważniejszym widokiem kościoła (...) jest widok elewacji od strony Emilii Plater oraz rogu Emilii Plater i Wspólnej”, natomiast „północno-zachodni narożnik Emilii Plater i Wspólnej jest o tyle istotny, iż to właśnie tam znajduje się teren zieleni urządzonej i stanowiący jedyną pozostałość funkcjonującego do II wojny światowej ogrodu pomologicznego”, a ponadto „doszukiwanie się widoku przez oddzielający od ul. Nowogrodzkiej teren pełniący od czasów powstania cmentarza pomocniczą, gospodarczą rolę jest zupełnie nielogiczne. Jednocześnie rozwój urbanistyczny tej

² Strefa ochrony istotnych parametrów historycznego układu urbanistycznego KZ-B, ustalona w przywołanym mpzp, dla której nakazuje się: 1) ochronę wartości kulturowych historycznego układu urbanistycznego, zwartych zespołów zabudowy śródmiejskiej, przebiegu i ukształtowania ulic; 2) ochronę budynków i obiektów o wartościach kulturowych zgodnie z ustaleniami szczegółowymi dla terenów, w tym ustaleniami dla budynków zabytkowych; 3) zachowanie i uzupełnienie zieleni miejskiej i przyulicznej, a w szczególności szpalerów drzew.

części miasta nadał parcelom od strony ul. Nowogrodzkiej charakter reprezentacyjny, pozwalający na wielkomiejską zabudowę, ale nie w powiązaniu z kościołem i parkiem wokół niego, lecz jako autonomiczne obiekty". Takie stanowisko zaskakuje tym bardziej, że Autor znaczną uwagę poświęcił historii, znaczeniu, ukształtowaniu i roli drogi a następnie ulicy Nowogrodzkiej, ważnej arterii komunikacyjnej i reprezentacyjnej ulicy miejskiej, przy której wzniesiono liczne budynki o wysokich walorach architektonicznych, w tym mieszczące instytucje publiczne, wskazując zarazem na poślednie znaczenie sąsiednich arterii. Niewątpliwie widok świątyni i jej otoczenia (terenu d. cmentarza) od ul. Wspólnej i z ul. E. Plater należał do atrakcyjniejszych. Niezależnie jednak od stopnia „atrakcyjności widoku” ul. Nowogrodzka a zwłaszcza skrzyżowanie ul. Nowogrodzkiej i E. Plater i odcinek tej ulicy łączący z Al. Jerozolimskimi, choćby tylko ze względu na rolę ważnej arterii komunikacyjnej i posadowione tu instytucje, a więc i znaczną liczbę przemieszczających się tędy osób, stanowiły istotne miejsce oglądu założenia kościelnego. Sposób utylitarnego zagospodarowania i ukształtowania zaplecza parafii (podwórze gospodarcze i sady), u styku ul. Nowogrodzkiej i E. Plater oraz istniejąca zabudowa (w tym ww. budynek na podwórzu plebanii) nie stanowiły dla tego oglądu znaczącej przeszkody. Mogły wprowadzić umniejszać mu „atrakcyjności” ale przecież nie eliminowały go dla przechodniów i przejeżdżających. Zachowanie pierwotnego, utylitarnego sposobu zagospodarowania analizowanej nieruchomości, powojenne przekształcenia (w tym rozbiórka ww. budynku na podwórzu plebanii) i brak nowych inwestycji sprawiły, że obecny widok założenia kościelnego (świątyni po odbudowie w zmienionej formie architektonicznej z otaczającym terenem pocmentarnym) ze skrzyżowania ul. Nowogrodzkiej i E. Plater jest bliski historycznemu. (il. 1, 5)

Tytułem uzupełnienia powyższych rozważań przywołać tu należy treść „Wyników analizy zagospodarowania obszaru”, stanowiących załącznik nr 2 do ww. decyzji Prezydenta m. st. Warszawy z dnia 2.06.2011 r.³ o warunkach zabudowy, dotyczącej m. in. budowy 140-metrowej wysokości budynku biurowego na tym terenie, w której podkreślono negatywny wpływ inwestycji na widok świątyni (od ul. Nowogrodzkiej). Zaakcentowano w nich fakt niedopuszczalnego „zdominowania” i „przytłoczenia” zabytku (i sąsiednich kwartałów historycznej zabudowy) przez punktowy wysokościowiec. Co więcej, potrzebę uwzględnienia „otwarcia widokowego na budynek Kościoła” (od ul. Nowogrodzkiej) uwzględniała także koncepcja architektoniczna załączona do wniosku inwestora z dnia 04.02.2010 r. o wydanie decyzji o warunkach zabudowy, uwzględniająca „w części południowo-zachodniej (...) cofnięcie części elewacji na wysokość do 30 m celem stworzenia otwarcia widokowego na budynek Kościoła”.

Wskazać także trzeba, że zamierzenia inwestycyjne, rozwiązania zakładające zmianę sposobu zagospodarowania i użytkowania nieruchomości, koncepcje projektowe i plany techniczne stanowią wprowadzić ważny materiał do historii miejsca, jednakże tylko te zrealizowane tworzą

³ Znak: AM-WRU-RBR-7331-34-15-10.

bądź współtworzą jego zachowaną/istniejącą, materialną formę, która, o ile wypełnia przesłanki legalnej definicji zabytku (bądź otoczenia zabytku), podlega ochronie prawno-materialnej. Z konserwatorskiego punktu widzenia istotny i rozpatrywany jest historycznie ukształtowany i zachowany układ przestrzenny oraz wypełniająca go tkanka architektoniczna, sposób zagospodarowania i użytkowania nieruchomości oraz istniejąca/zachowana forma, stanowiące materialne świadectwo dziejów miejsca/kwartалу/dzielnicy i wreszcie miasta, na które składają się realizacje (a nierzadko także zaniechania), przekształcenia (nawarstwienia historyczne) i faktyczne przeznaczenie funkcjonalne. W związku z czym analiza, wartościowanie i potencjalna ochrona widoku zabytku oparta być musi o stan faktyczny, gdyż to w stanie faktycznym zachowania zabytek bądź ochrona jego widoku są obejmowane ochroną prawną.

Powyższe rozważania są o tyle istotne, że mają rozstrzygać o zachowaniu wartości widokowych wpisanego do rejestru zabytków kościoła pw. św. św. Piotra i Pawła przy ul. Nowogrodzkiej 51 w Warszawie wraz z terenem dawnego cmentarza, ogrodzeniem, stacjami Drogi Krzyżowej oraz reliktnymi budynkami pocmentarnymi, a więc o zasadności i potrzebie zastosowania środka przewidzianego w art. 9 ust. 2 (uwzględniając treść art. 3 pkt. 15) ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, co było celem przygotowania opinii dla MWKZ. W opinii Narodowego Instytutu Dziedzictwa z dnia 12 listopada 2020 r. jak również w powyższej argumentacji potrzeba taka ostała uzasadniona. Ulica Nowogrodzka oraz krótki odcinek ulicy E. Plater łączący się z Al. Jerozolimskimi, jak w przeszłości tak i obecnie, są ważnymi i ruchliwymi arteriami komunikacyjnymi, a skrzyżowanie ul. Nowogrodzkiej i ul. E. Plater, także z tej racji, jest jednym z ważniejszych miejsc wizualnego kontaktu i oglądu zabytku (kościół wraz z otaczającym terenem dawnego cmentarza). (il. 1, 2, 4, 5)

Istotną kwestią, dla wpisania otoczenia przedmiotowego zabytku do rejestru zabytków, w zakresie wyznaczonym w postępowaniu prowadzonym przez MWKZ i w trybie art. 9 ust. 2 (uwzględniając treść art. 3 pkt. 15) ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, jest także przesłanka ochrony tego zabytku przed szkodliwym oddziaływaniem czynników zewnętrznych. W opinii prywatnej prof. J. Gyurkovicha, odnosząc się do tego zagadnienia wskazano, że: „kościół oddalony jest o 46 metrów od granicy nieruchomości mogącej podlegać zabudowie. Trudno wyobrazić sobie naruszenie stanu zachowania kościoła poprzez prowadzenie inwestycji (...) oddalonej o przynajmniej 46 metrów od bryły kościoła i oddzielonej częścią ogrodu parafialnego”.

Takie stanowisko jest niezrozumiałe. W przywołanej opinii Autor obszernie odnosi się do treści decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 27.11.2020 r. dotyczącej wpisania do rejestru zabytków budynku Kościoła św. św. Piotra i Pawła położonego przy ul. Nowogrodzkiej 51 w Warszawie, ogrodzenia posesji i fragmentu muru z reliktem d. kostnicy i stacjami Drogi Krzyżowej oraz historycznego terenu dawnego Cmentarza Świętokrzyskiego i Parafii św. Barbary w granicach ww. ogrodzenia, dokonując także precyzyjnego wartościowania

poszczególnych składników zabytku. Mimo tego, zarówno w kwestii potencjalnych zagrożeń ze strony czynników zewnętrznych jak i w rozważaniach poświęconych ochronie wartości widokowych zabytku dominuje bądź uwzględniany jest budynek świątyni, będący ważnym i głównym ale przecież nie jedynym elementem zabytku wpisanego do rejestru i objętego ochroną prawną, a granice tego zabytku nie są identyczne z granicami (przebiegiem) murów kościoła.

Planowana na analizowanym terenie inwestycja położona jest w bezpośredniej bliskości zabytku, przy jego granicy wyznaczonej północnym odcinkiem ogrodzenia terenu dawnego cmentarza. Zarówno ten teren jak i ogrodzenie stanowią składniki zabytku wpisanego ww. decyzją do rejestru zabytków i podlegają ochronie. Trudno, znając tylko opublikowaną, ogólną koncepcję i wizualizację planowanego do wzniesienia na przedmiotowym terenie potężnego, 170-metrowego wysokościowca⁴, stworzyć pełen katalog potencjalnych zagrożeń dla zabytku. Bez wątpliwa jednak prowadzone w bezpośrednim sąsiedztwie zabytku szeroko zakrojone, przy tej skali inwestycji, roboty budowlane, głębokie wykopy ziemne i rozległe, głębokie fundamentowania, jak też prace o innym charakterze mogą stanowić dla niego realne zagrożenie. Istotnym niebezpieczeństwem jest tu np. zagrożenie dla posadowienia i substancji części zabytkowego ogrodzenia a zwłaszcza dla zespołu zakomponowanej zieleni wypełniającej teren pocmentarny, w tym znajdującego się tu starodrzewu, w rezultacie ewentualnego naruszenia bądź zmiany stosunków wodnych, poziomu wód podziemnych itp. W opinii Narodowego Instytutu Dziedzictwa istnieje realne i poważne ryzyko szkodliwego wpływu planowanej inwestycji na zabytek i jego stan zachowania, a środkiem zapobiegawczym, służącym ochronie tego zabytku przed szkodliwym oddziaływaniem czynników zewnętrznych, powinno być wpisanie terenu będącego przedmiotem postępowania MWKZ do rejestru zabytków, w trybie art. 9 ust. 2 (uwzględniając treść art. 3 pkt. 15) ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. (il. 2, 3)

STANOWISKO

Po przeanalizowaniu przekazanej przez MWKZ opinii prywatnej prof. J. Gyurkovicha oraz opinii NID z dnia 12. listopada 2020 r., przygotowanych w związku z wnioskiem MWKZ o zbadanie zasadności wpisania do rejestru zabytków otoczenia kościoła pw. św. Apostołów Piotra i Pawła przy ul. Nowogrodzkiej 51 w Warszawie (działki nr. ewid. 58, 59, 60 i 61/1 obecnie włączonej do działki nr 157, w obrębie 5-05-01) w kontekście wpływu inwestycji planowanych na ww. obszarze na wartości widokowe i stan zachowania przedmiotowego zabytku, Narodowy Instytut Dziedzictwa podtrzymuje swoje stanowisko, zawarte w opinii z dnia 12. listopada 2020 r.

Narodowy Instytut Dziedzictwa wskazuje na istotną wartość i rolę przedmiotowego terenu w kształtowaniu panoramicznego otwarcia i ekspozycji zabytku wpisanego do rejestru zabytków

⁴ Dom Pana w sercu warszawskiego Manhattanu, „Gazeta Polska Codziennie”, nr 51, WAW 1, z dnia 4.03.2021 r., s. 14-15.

(kościół pw. św. Apostołów Piotra i Pawła wraz z otaczającym terenem pocmentarnym, ogrodzeniem ze stacjami Drogi Krzyżowej i relikiami budynków cmentarnych), wynikającą z braku na nim zabudowy. W odniesieniu do potencjalnych zamierzeń inwestycyjnych Narodowy Instytut Dziedzictwa wskazuje, że trwała zabudowa przedmiotowego terenu, w tym zwłaszcza ulokowana bądź rozciągająca się na jego zachodnią partię⁵, oznacza nieodwracalną utratę właściwej, perspektywicznej ekspozycji tego zabytku.

Narodowy Instytut Dziedzictwa wskazuje także na realne zagrożenie dla tego zabytku (szkodliwe oddziaływanie czynników zewnętrznych) planowaną inwestycją budowlaną.

Narodowy Instytut Dziedzictwa uznaje za niezbędne wpisanie do rejestru zabytków terenu (działki nr. ewid. 58, 59, 60 i 61/1 obecnie włączonej do działki nr 157, w obrębie 5-05-01), położonego u zbiegu ulic Nowogrodzkiej i E. Plater. w trybie art. 9 ust. 2 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Sporządził:
mgr Janusz Opaska

⁵ Ze stanowiska konserwatorskiego, uwzględniając historyczne funkcje i formy zagospodarowania tego terenu, najwłaściwszym rozwiązaniem byłoby zagospodarowanie go jako terenu zielonego, pozbawionego zabudowy. Ewentualna akceptacja wprowadzenia na ten teren nowej zabudowy powinna uwzględniać wyłącznie ulokowanie tu niewielkich gabarytowo obiektów, o wysokości nie wyższej niż budynek sąsiedni, położony w północnym skraju ul. św. Barbary (przy styku ul. św. Barbary i ul. Nowogrodzkiej) mieszczący niegdyś tzw. „nową plebanię”. Zabudowa ta może być ulokowana wyłącznie we wschodnich partiach działek nr. ewid. 58, 59, 60, z nieprzekraczalną linią zabudowy wyznaczoną nie dalej niż w połowie ich szerokości (mierzonej w osi wschód-zachód). Zachodnie partie wszystkich działek (co najmniej do połowy ich szerokości mierzonej w osi zachód – wschód) przedmiotowego terenu, powinny być wolne od jakiegokolwiek zabudowy.

ILUSTRACJE ORAZ DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA STANU ISTNIEJĄCEGO

il. 1. Widok zabytku (kościół pw. św. Apostołów Piotra i Pawła wraz z otaczającym terenem pocmentarnym) z okolic skrzyżowania ul. Nowogrodzkiej i E. Plater. Rok 2021 r.

il. 2. Zachodnia partia otoczenia zabytku (róg ul. Nowogrodzkiej i E. Plater), część terenu planowanej inwestycji.

il. 3. Teren planowanej inwestycji (róg ul. Nowogrodzkiej i E. Plater), w bezpośrednim sąsiedztwie zabytku. Widoczne fragmenty ogrodzenia ze stacji Drogi Krzyżowej, zieleń na terenie pocmentarnym i fragment kościoła.

il. 4. Kościół pw. św. Apostołów Piotra i Pawła wraz z otaczającym terenem pocmentarnym w istniejącym obecnie układzie przestrzennym, wyizolowana dominanta w otaczającej zabudowie.

il. 5. Kościół pw. św. Apostołów Piotra i Pawła wraz z otaczającym terenem pocmentarnym widziany z okolic odcinka ul. E. Plater (podjazdu przed hotelem Marriott) między ul. Nowogrodzką a Al. Jerozolimskimi.